

[Erhard Jakobsen]

dér med adrenalinen – igen kommer her søvejen syd om Afrika ind i billedet. Er der nogen steder, Sovjetunionen har foretaget maritim opbygning, så er det ned langs Afrikas kyster på begge sider. Man viser ustandselig sine stridskræfter ud for de afrikanske havne for at gøre indtryk på de stater, der måtte være lidt i tvivl om, hvem det kan betale sig at støtte i kommende opgør.

Det er alt det, der gør, at vi har god grund til at sige: hvordan er Danmarks situation med vores beliggenhed, hvordan bliver vores fremtidige situation? Det skulle være ganske logisk, at man dér må give sig til at fortolke det, der ligger i NATO-traktaten, og det, der var Danmarks – skal vi sige – indgangsbøn, da vi startede. Det må dog være helt naturligt at sige: ét er, hvordan man fortolkede det i den situation, hvor hr. Gustav Rasmussen skrev under, men hvordan vil vi fortolke det i dag i den situation, Danmark nu er i? Vi kan i hvert fald sige, at vi giver regeringen fri mulighed for at anlægge en friere fortolkning, en fortolkning, der mere svarer til nutidens krav end til den situation, der var dengang.

Jeg synes også, der skal siges et par ting om USA i denne forbindelse. Det er klart, kampagnen er sat i gang, den kampagne, der blev sat i gang, da der var tale om en neutronbombe – med resultat, at man stoppede USAs bestræbelser for at skabe en neutronbombe. Den kampagne blev sat i gang igen, da der var tale om missiler. Det var heldigvis uden resultat. Men nu sættes den i gang igen, og hjælperne er i gang overalt. Hjælperne fortæller i samme sprog som tidligere: det er ikke Danmarks krig, det er ikke Europas krig, der kan blive tale om, det er USAs krig. Rent vrøvl. At det er Danmarks krig, at det er Europas krig, fremgår deraf, at det er os, der er nabo til Sovjet, og det er os, der er udsat for eventuelt at blive ramt af samme skæbne, som Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien og Czekoslovakiet, for ikke at nævne de baltiske stater, er blevet ramt af. De var også naboer til Sovjet engang. Det er de ikke mere, nu hører de mere eller mindre direkte med.

Det er dér, Danmarks beliggenhed er. USA er dog noget mere på afstand, men vi skal være lykkelige over, at USA opfatter situationen sådan, at de er lige så tæt på bevidstheden, som vi er. Måtte de aldrig no-

gen sinde miste troen på det og bevidstheden om, at hvis vi rammes i første række, så rammes de dobbelt i anden eller tredje omgang, og derfor er vort forsvar en nødvendig forudsætning for, at USA overhovedet kan forsvares. Vi må håbe, at de stadig væk vil holde fast ved troen på det. Der er et spring derfra og så til at sige, at de vil have krigen ført over på vort område – som om en moderne krig kunne tænkes at blive ført på noget som helst område specielt. Den rammer naturligvis i sidste instans over det hele. Det er i vor interesse, at USA føler sig nært tilknyttet til Europa og føler ansvar for Europa og dermed for sine egne forsvarsmuligheder.

Til sidst vil jeg føre diskussionen ind på det, der har været stærkt omtalt herhjemme: befolkningens holdning til spørgsmålet, om Danmark kan forsvares. Det er klart, at her spiller gamle Hørup igen en rolle. Det er der nok ikke tvivl om. Han er vel efterhånden blevet forstået sådan i den offentlige mening, men vi skulle gerne bringe det lidt længere. Jeg tror, det er temmelig afgørende for befolkningens tro på, at Danmark kan forsvares, hvad dette ting og hvad denne regering gør. Det er os, der skal bibringe borgerne troen på, at vi vil skabe mulighederne for, at Danmark kan forsvares.

Men – og her kommer så det, vi netop i dag har fat på – en væsentlig forudsætning for, at Danmark kan forsvares, er naturligvis, at vi holder vor del af NATO-forpligtelserne. Den anden vigtige del er – og det kan vi selv gøre meget til – at vore allierede føler sig forpligtet og har mulighed for at opfylde forpligtelserne og vil opfylde dem. Dér kan man nok sige rent selvfølgelig, at jo mere de er engageret gennem depoter, gennem styrker, der er forpligtet til at være her i en given situation, ja, desto mere uundgåeligt er det, at Danmark er sikret fra første færd, hvor en krise tager en alvorlig vending.

Jeg skal med disse ord tilsige regeringen al mulig støtte, hvis den vil vælge den vej, som vi har god grund til at tro efter ministerens udtalelser her i dag at regeringen helst vil følge. Den skal vide, at vil den det, så får den kraft og styrke fra et stort flertal i dette ting.

Steen Folke (VS):